

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

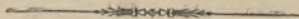
Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑΣ

ΚΑΙ

ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

1900

323.254

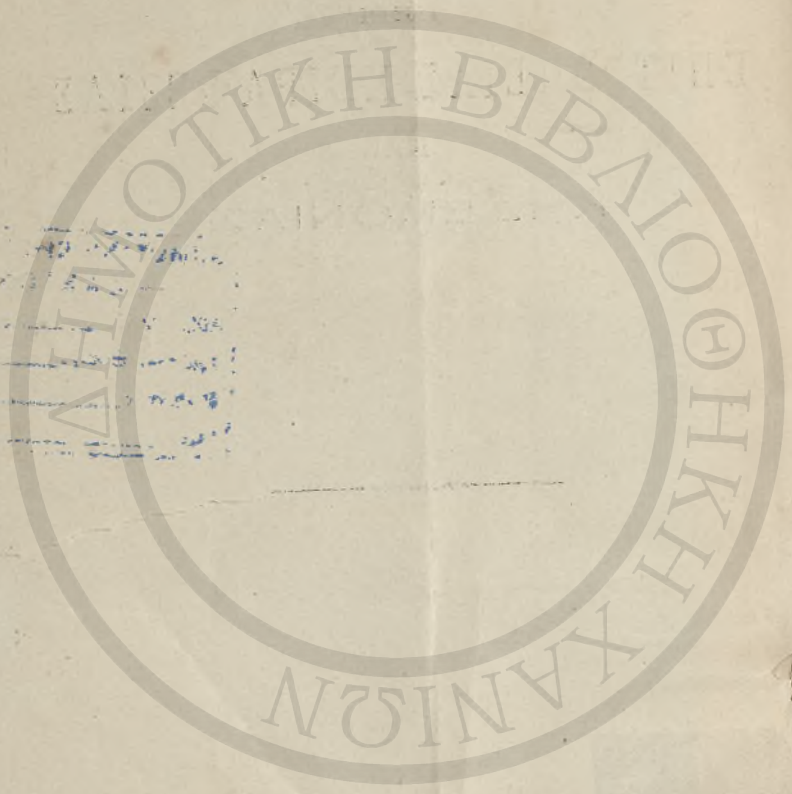
NOM

ΧΑΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ

1878

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑΣ

ΚΑΙ

ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

13302A

343259

ΝΟΜ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

- ΧΑΝΙΩΝ -

13202A

Αρ. αρθ.

Χρονολ. Εισογ.

Επισκόπος Διότιμο Κριτής

Αρθ. 343259 ΝΟΜ

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

КНИЖНИЦА

BY KANIOZ
BY THE PUBLIC LIBRARY

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἐπιτροπείας χειραφεσίας καὶ κηδεμονίας. (*)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ ἐπιτροπείας ἐν γένει.

1.) Ὁ ἀχειράφητος ἀνήλικος ὁ μὴ ὑποκείμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς, διατελεῖ ὑπὸ ἐπιτροπείᾳ. Ἐπίσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελεῖ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς ἀνήλικος, ἐὰν ὁ πατὴρ ἀδυνατῇ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ δὲ μῆτηρ εἴτε δὲν ζῆ, εἴτε ἀδυνατεῖ ν' ἀναπληρώσῃ αὐτόν. Διορίζεται δὲ εἰδικὸς ἐπίτροπος εἰς τὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς διατελοῦντα πρὸς ἀντιπροσώπευσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν πράξεων, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα οὗτοῦ ἀντίκεινται πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ ἐπιτροπείας τῆς μητρός.

2.) Ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπολέσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, κηρυχθῆ ἄφαντος, ἢ ἀποβιώσῃ, ἢ ἐπιτροπεία τῶν τέκνων ἀνίκει αὐτοδικαίως εἰς τὴν μητέρα.

(*) Σημ. Ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 609 τῆς 20 Αὐγούστου 1881 φύλλου τῆς «Κρήτης» ἐξακολουθεῖ ἰσχύων, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 8 τοῦ εἰσαγωγικοῦ Νόμου, ὡς νόμος κοινός, ὡς ἐτροποποιήθη μέχρι τοῦ 1889 ὑπὸ τῆς Γεν. τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως καὶ κατόπιν διὰ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου.

3.) Ὁ πατήρ ένασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, δύναται διὰ διαθέκης, ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον Δημογεροντίας ἢ Συμβολαιογράφου, νὰ διορίσῃ τῇ μητρὶ, καλουμένην εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, σύμβουλον ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου δὲν δύναται ἡ μήτηρ νὰ πράξῃ τι τῶν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἀναγομένων. Ἄλλ' ἐὰν ὁ πατήρ εἰδικῶς ὀρίσῃ τὰς πράξεις, καθ' ἃς ἡ μήτηρ χρῆζει τῆς συναινέσεως τοῦ συμβούλου, ἡ ἐπίτροπος ἔχει πλήρη τὴν ἰκανότητα νὰ ἐπιχειρῇ μόνη τὰς λοιπὰς. Ἐὰν ὁ πατήρ διορίσῃ πλείονας συμβούλους διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις, ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν προηγούμενος ἀποκλείει τοὺς λοιπούς. Καὶ ἡ δημογεροντία δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συγγενῶν καὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, νὰ διορίσῃ εἰς τὴν μητέρα, καλουμένην εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, τοιοῦτον σύμβουλον, ἐὰν αὕτη, ζῶντος τοῦ πατρὸς, ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν τέκνων ἔνεκα παύσεως τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. Ὁ σύμβουλος εἶνε ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν, ἂν ἐκ δόλου ἢ ἐκ μεΐζονος ῥαθυμίας συνήνεσεν εἰς πράξεις ἐπενεγκούσας ζημίαν εἰς τὸν ἀνήλικον.

Ἡ ἔλλειψις τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ παραγράφῳ συναινέσεως δὲν δύναται νὰ βλάψῃ τοὺς κατὰ τῇ πίστει μετὰ τῆς ἐπιτρόπου συμβαλλομένους.

4.) Ἐὰν ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀνδρὸς, μὴ ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ ἄλλα ἀχειράφητα ἀνήλικα τέκνα, εἶνε ἢ λέγῃ ὅτι εἶνε ἔγκυος, διορίζεται ἐμβρυορὸς, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· γεννηθέντος δὲ τοῦ παιδίου,

καθίσταται ἐπίτροπος ἢ μήτηρ, ὁ δὲ ἐμβρυωρὸς εἶνε αὐτοδικαίως παρεπίτροπος.

5.) Μήτηρ θέλουσα νὰ ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ὀφείλει προηγουμένως νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου ἢ ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὴν Δημογεροντίαν ὅπως ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου, ὅτε ἐξακολουθεῖ ἐπιτροπεύουσα ἢ Δημογεροντίαι, ἢ διατηρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, ἢ διορίσῃ νέον ἐπίτροπον, καὶ ὁ διορισθεὶς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, μὴ προκαλέσασα δὲ τὸν διορισμὸν τοῦτον παύει αὐτοδικαίως τῆς ἐπιτροπείας καὶ ὁ νέος σύζυγος εἶνε εἰς ὀλόκληρον μετ' αὐτῆς ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς πρὸ τοῦ γάμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας, ὡς εἴαν ἦτον ἐπίτροπος.

6.) Ἐὰν ἡ μήτηρ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, τὸ δικαστήριον διορίζει συνεπίτροπον τὸν νέον σύζυγον, ὅστις καθίσταται εἰς ὀλόκληρον ὑπεύθυνος μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, περὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου διαχειρίσεως.

7.) Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ αὐτοδικαίως παύσασα τῆς ἐπιτροπείας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ὠρισμένα, δύναται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τῆς δημογεροντίας ἐπίτροπος (*) καὶ καθίσταται ὡς τοιοῦτος εἰς ὀλόκληρον ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας.

8.) Ἐὰν ὁ νέος σύζυγος παύσῃ ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπιτροπείας δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκτὸς φρενοβλα-

(*) Προσθετέον ἀπὸ τοῦ νέου συζυγοῦ διορίζεται συνεπίτροπος».

θείας, ἢ μήτηρ παύει αὐτοδικαίως νὰ ἦναι ἐπίτροπος, ἢ δὲ ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου παύσις τῆς ἐπιτροπείας αὐτῆς συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν τοῦ συνεπιτρόπου.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Περὶ τοῦ διὰ τελευταίας βουλήσεως
διοριζομένου ἐπιτρόπου.

¶ 9.) Ὁ πατὴρ ἑνασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν δύναται μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς, ἢ μὴ δυναμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 44 νὰ ἔχη τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου, νὰ διορίσῃ διὰ διαθήκης ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον τῆς δημογεροντίας, ἐπίτροπον τῶν ἀνηλίκων αὐτοῦ τέκνων. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἡ μήτηρ, μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς, ἢ ὅταν ἀναπληροῦσα τὸν πατέρα ἑνασκῇ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν ὁ πατὴρ ἀνακτίσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ δὲ μήτηρ τὴν ἐνάσκῃσιν αὐτῆς, ἀργεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν διορισμὸς τοῦ ἐπιτρόπου. Ἐὰν διορισθῶσι πλείονες ἐπίτροποι, ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν προηγούμενος ἀποκλείει τοὺς λοιπούς.

¶ 10.) Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ μὴ διατηρηθεῖσα, ἢ μὴ διορισθεῖσα ἐπίτροπος τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνων, δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἐπίτροπον αὐτῶν. Ἐὰν δὲ αὕτη διατηρηθῇ ἢ διορισθῇ ἐπίτροπος, ἢ παρ' αὐτῆς γενομένη ἐκλογή δύναται τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἰσχύει, ἐὰν ἐκυρώσῃ αὐτὴν ἡ δημογεροντία.

ΤΜΗΜΑ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν ἀνιόντων.

¶ 11.) Ἐν ἐλλείψει τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ ἐκ τελευ-

ταίας βουλήσεως ἐπιτρόπου ἢ ἐπιτροπεία ἀνίκη
αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς πατρὸς πάπον ἢ εἰ ἐλλεί-
ψει τούτου εἰς τὸν πρὸς μητρὸς, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ
τούτου εἰς τὴν πρὸς πατρὸς ἢ τὴν πρὸς μητρὸς
μη ἐλθοῦσαν εἰς γάμον μάμν, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ
αὐτῶν, εἰς τοὺς ἀπώτερω ἀνιόντας. Καὶ ἡ μὲν
πρὸς πατρὸς μάμη προτιμᾶται τῆς πρὸς μητρὸς,
ὁ δὲ πρὸς πατρὸς ἀπώτερος ἀνιὼν τοῦ πρὸς μητρὸς
ἰσοβάθμου ἀνιόντος.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7—10 ἰσχύουσι καὶ ὡς
πρὸς τὴν μάμν.

12.) Ἐὰν ὁ ἀνήλικος δὲν ἔχει μήτε πρὸς
πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πάπον ἢ μάμν, πρὸς δὲ
τὸ ἐπιτροπεύειν συνέρχονται δύο τοῦ ἀπώτερου
βαθμοῦ ἀνιόντες, ἀμφότεροι εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ
ἀνηλίκου γραμμὴν ἀνίκοντες, λαμβάνει αὐτοδι-
καίως τὴν ἐπιτροπείαν ὁ πρὸς πατρὸς πάπος τοῦ
πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου.

13.) Ἐὰν συντρέχωσι δύο πρὸς μητρὸς πρό-
παποι, ἡ δημογεροντία διορίζει τὸν ἕτερον αὐτῶν,
προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ
συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τῆς δημογεροντίας διοριζομένου ἐπιτρόπου.

14.) Μὴ ὑπάρχοντος ἐπιτρόπου ἐκ τῶν ἐν τοῖς
ἄρθροις 2—13 ἀναφερομένων, ἢ ἐὰν ὁ ὑπάρχων
ἀπνέλλῃ, παρητήθῃ, ἢ ἐπαύθῃ τῆς ἐπιτροπείας,
διορίζεται ἐπίτροπος ὑπὸ τῆς δημογεροντίας ἐπι-
μελείᾳ τῶν συγγενῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος
συμμέρον, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγ-

γενικοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζεται καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 ἐπίτροπος. Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ λόγῳ ἀνηλικότητος τῆς μητρὸς διορισθέντος ἐπιτρόπου διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως αὐτῆς. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις οἱ ἀρμοδίοι Εἰρηνοδίκαι ἢ Χριστιανοὶ Πάρεδροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζουν προσωρινὸν ἐπίτροπον, ἀλλ' ὀφείλουν τότε νὰ προσκαλοῦν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

15.) Εἰς διορίζεται ἐπίτροπος καὶ ἂν ὑπάρχωσι πλείονες ἀνήλικοι τοῦ αὐτοῦ γονέως, ἐκτὸς ἐπὶ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ὅτε διορίζεται εἰδικὸς ἐπίτροπος δι' ἕκαστον τῶν ἐχόντων ἀντίθετον συμφέρον.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ παρεπιτρόπου.

16.) Κατὰ πᾶσαν ἐπιτροπίαν ὑπάρχει παρεπίτροπος διοριζόμενος ὑπὸ τῆς δημογεροντίας προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἔργον τοῦ παρεπιτρόπου εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ νὰ ἀναπληροῖ αὐτὸν πρὸς ἐπιχειρίσιν τῶν πράξεων, καθ' ὅς τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνηλικίου συγκρούονται πρὸς τὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

17.) Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα τὸν διορισμὸν παρεπιτρόπου. Ἄν δὲ ἐπιληφθῇ πρότερον τῆς διαχειρίσεως ἢ ἀρμο-

δία δημογεροντία δύναται, προηγουμένης γνωμοδο-
τήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, νὰ ἀποβάλη
αὐτὸν τῆς ἐπιτροπείας. Κατὰ πάσαν περίστασιν ἔχει
ὁ ἀνήλικος τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνόρθωσιν
τῆς ἐξ οἰαςδήποτε ῥαθυμίας ἐπιγενομένης αὐτῷ ζη-
μίας.

18.) Ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας τῆς γενομένης ὑπὸ
τῆς δημογεροντίας ὁ παρεπίτροπος διορίζεται συνάμα
μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

19.) Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ παρεπίτροπου οὐδέ-
ποτε δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπίτροπος, ὁ δὲ πα-
ρεπίτροπος δὲν λαμβάνεται ἐκ τῆς γραμμῆς εἰς ἣν ἀ-
νήκει ὁ ἐπίτροπος, ἐκτὸς ἂν οὗτος εἶνε ἀμφιθαλῆς τοῦ
ἀνηλίκου ἀδελφός.

20.) Ὅταν ἡ ἐπιτροπεία σχολάσῃ ἢ δι' ἀφάνειαν
τοῦ ἐπιτρόπου ἐγκαταλειφθῇ, ὁ παρεπίτροπος δὲν
δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτὸς τὸν ἐπίτροπον, ἀλλ'
ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως δ' ἂν τὰς ἐκ τούτου
προσγενησομένας τυχὸν εἰς τὸν ἀνήλικον ζημίας,
νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν νέου ἐπιτρόπου.

21.) Ἄμα παύσῃ ἡ ἐπιτροπεία παύουσι καὶ τὰ
ἔργα τοῦ παρεπιτρόπου.

22.) Αἰέν τοῖς τμήμασι Η' καὶ Θ' τοῦ παρόντος
κεφαλαίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς πα-
ρεπιτρόπους, ἀλλ' ὁ ἐπίτροπος οὔτε τὴν ἀποπομπὴν
τοῦ παρεπιτρόπου δύναται νὰ προκαλέσῃ, οὔτε μέλος
νὰ εἶνε τοῦ πρὸς τοῦτο συγκαλουμένου συγγενικοῦ
συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Περὶ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. (*)

§ 23.) Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον καταρτίζεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτροπείας ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ πρώτου δημαρχιακοῦ παρέδρου, ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἦνε χριστιανός. Εἰς δὲ τὰς πόλεις πρόεδρος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου πρέπει νὰ ἦ ἐκ τῶν χριστιανῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου

(*)

Ν Ο Μ Ο Σ

Τὰ Χριστιανικὰ μέλη τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν τῆς 17^{ης} συνόδου.

Συνελθόντα ἐν εἰδικῇ συνεδριάσει καὶ λαβόντα ὑπὸ σκέψιν τὸν περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας νόμον τὸν ψηφισθέντα τῆ 5^ῃ Ἰουνίου 1881.

Ἀποφασίζουσι

Διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀνωτέρω νόμου συγκαταρούμενα συγγενικὰ συμβούλια νὰ προσλαμβάνωνται τέσσαρα ἕως ἑξὶ μέλη ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων.

Διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐκκρεμαῖς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν ἐν Κρήτῃ δικαστηρίων, αἰτινὲς ἀρροῶσιν ὀρθρὰν προστατεύομενα καὶ ἀντιπροσωπεύομενα ὑπὸ τῶν Χριστ. Δημογεροντιῶν, νὰ μὴ θεωρῶνται αἱ γινόμεναι πράξεις ἄκυροι, ἀλλὰ νὰ συνεχίζονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀναδεικνυομένων ἐπιτρόπων ἀκριδῶς ἀρ' οὗ σημείου ἐγκαταληφθῶσιν ὑπὸ τῶν Δημογεροντιῶν.

Διὰ τοὺς ἐπιφορτισμένους κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον τὴν συγκλήσειν τῶν συγγενικῶν συμβουλίων ἀμελοῦντας, θὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς ἕνα ἕως πέντε ἀργυρᾷ μετρίτητι ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ὅπου εἶνε Χριστιανός ἢ ὁ Πρόεδρος ὅπου οὗτος εἶνε μωαμεθανός. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ

ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δημογεροντιακοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐξ ἕως ὀκτώ τὸ πολὺ ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου, τῶν διαμενοντῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ λαμβανομένων ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν πρὸς πατρός καὶ μητρὸς συγγενῶν, τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν παντὸς βαθμοῦ ἀγγιστέων, τῶν δὲ τῆς πλαγίας μέχρι τοῦ δευτέρου. Ὁ ἐξ αἵματος συγγενῆς προτιμᾶται τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐξ ἀγγιστείας, ἐκ δὲ τῶν ἰσοβάθμων

ἐπιβάλλεται τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν συγγενῶν ἢ τῶν φίλων τῶν ὄρφανῶν.

(Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν Χριστ. πληρεξουσίων τῆς γγ'. συνόδου τῆς 2 Ἰουνίου 1882, ἐκτρώθη ἐκτελεστὸς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 671]661 τῆς 18 Ἰουνίου 1882 διατάγματος τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 648 τῆς 27 Ἰουνίου 1882 φύλλῳ τῆς «Κρήτης»).

Ν Ο Μ Ο Σ

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν ἐκάστη ἑδρᾷ συγγενικῶν συμβουλίων ὑποχρεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ δήμῳ του θανάτου πεπτῶτος ἐχόντος ἀνήλικα τέκνα νὰ προσκαλῆ πρὸς συνεδρίασιν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον τῶν ἀνηλίκων ὄρφανῶν, ἄλλως, τῇ αἰτήσει οἰουδήποτε χριστιανοῦ δημότου, καταδικάζεται παρὰ τοῦ ἀρχιεπίσκοπου Εὐνομοδικείου εἰς πρόστιμον μίξας λίρας ὀλωμηνικῆς πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς δημοτικῆς Χριστιανικῆς ἐφορείας τοῦ δήμου του».

(Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν Χριστ. πληρεξουσίων τῆς ιδ'. συνόδου τῆς 1 Ἰουνίου 1833, ἐκτρώθη ἐκτελεστὸς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 666]1081 τῆς 1 Ἰουνίου 1883 διατάγματος τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 672 τῆς 2 Ἰουνίου 1883 φύλλῳ τῆς «Κρήτης»).

προτιμᾶται ὁ πρεσβύτερος. Οἱ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀνιόντες, καὶ ἂν ὧσιν ὑπὲρ τοὺς ὀκτὼ, προσκαλοῦνται πάντες. Ἐὰν εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων δὲν εὐρίσκονται συγγενεῖς παραλαμβάνονται συγγενεῖς ἀπωτέρω κατοικοῦντες, ἢ φίλοι ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνιόντος. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 40 πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνίκανοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ δὲ μίτηρ καὶ τοὶ ἀνιόντες, δύνανται νὰ ἦναι μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· τὰ τρία τέταρτα τῶν συγκληθέντων ἀρκοῦσι πρὸς συνεδριάσιν. Ἐκαστον δ' αὐτῶν δύνανται νὰ παρασταθῇ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου ὅστις δὲν συγχωρεῖται ν' ἀντιπροσωπεύῃ ὑπὲρ τὸν ἕνα. Ἐὰν ὁ ἐπιτρόπος ἔχη ἄλλην παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνιόντος κατοικίαν, ἢ μεταθέσῃ ἀλλαγῶς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ μέχρι τοῦδε ἀρμοδίᾳ Δημογεροντία, αἰτήσῃ τοῦ ἐπιτρόπου, δύνανται νὰ ὀρίσῃ τὸν συγκροτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπιτρόπου. Ὁ ἀνιόντος ὁ συμπληρώσας τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δύνανται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἄνευ ψήφου. Ἐπὶ τούτῳ δὲ εἰδοποιεῖται περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συνεδριάσεως. (*)

(*) Ἄρθρ. 8 Εἰσχωρισμῶ Νόμου). Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύταται νὰ συγκροτεῖται συγγενικὸν συμβούλιον ἐὰν ὁ ὑπὸ ἐπιμελείαν Κρής κατοικεῖ ἐκτὸς τῆς Κρήτης.

Τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τῆς Νήσου.

Τὸ αὐτὸ Πρωτοδικεῖον δικαιοδοτεῖ ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὅπερ γράζει κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δικαστικῆς κρίσεως.

24.) Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ ἐγγράφως τὰ μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ αἰτίσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ἀναφερομένων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὀρίζει ἐν τῷ συγκλητηρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις· τόπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶνε, ἂν δὲν ὀρίσθῃ ἄλλοθι, τὸ Δημαρχεῖον. Ἡ πρὸς ἐμῶν ἀνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν 24 ὡρῶν. Ἐὰν ὅμως τις τῶν συγκουλουμένων δὲν κατοικῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὁ δῆμαρχος ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως ὑπολογίζων μίαν ἡμέραν κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τριῶν ὡρῶν.

25.) Οἱ συγκληθέντες, ἢ οἱ εἰδικοί αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προστίμῳ πέντε μέχρι τριάκοντα γροσίων. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει ἀνεκκλήτως ὁ προεδρεύων· ἀνατρέπεται δὲ ἢ ἀπόφασις ὑπ' αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπῆρξε νόμιμον κώλυμα.

26.) Τὰ βουλευόμενα τοῦ συγγενικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἢ δὲ ψῆφος τοῦ προέδρου νικᾷ, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσιν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ πλειονοψηφία, οἱ σύμβουλοι οἱ ἐκφράσαντες ἰδίαν ἕκαστος γνώμην ἢ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέρην μειονοψηφίαν ὀφείλουν νὰ συμφωνήσουν μὲ μίαν τῶν γνωμῶν τὰς ὁποίας ἀπήγγειλον τὰ δύο επικρατέστερα μέρη.

ΤΜΗΜΑ Η΄

Περὶ τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

27.) Ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιτροπείας α΄) οἱ εἰ-

σαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς καὶ μέλη κεντρικῶν Δημογεροντιῶν β'.) οἱ ἐνεργοῦντες δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ὅπου ἐπάγεται αὐτοῖς ἡ ἐπιτροπεία, ἐὰν ἐκ τούτου καθίσταται δυσχερὴς ἢ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτροπείας γ'.) οἱ ἐκτὸς τῆς Κρήτης ἐπιτετραμμένοι δημοσίαν ὑπηρεσίαν δ'.) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ ε'.) οἱ ἐπίσκοποι, οἱ μοναχοὶ, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 42 ἐδαφ. ε'.

28.) Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀπαλλαγῆς εἶνε ἀπαράδεκτοι μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐπιτροπείας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ τῆς ἀπαλλαγῆς λόγος, ἐπελθὼν ἢ γενόμενος γνωστὸς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, προτείνεται ὡς λόγος παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

29.) Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας δύνатаι ὁ τῆς ἐπιτροπείας ἀπαλλαγῆς, ἢ παραιτηθεὶς νὰ διορισθῆ ἐκ νέου ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος αἰτήσῃ καὶ προηγουμένης γνωμοδότησεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

30.) Ὁ μὴ ὢν συγγενῆς ἢ ἀγχιστεὺς τοῦ ἀνελίκου ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτοῦ μόνον ὡσάκις δὲν ὑπάρχει εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρῶν συγγενῆς, ἢ ἀγχιστεὺς ἱκανὸς πρὸς τὸ ἐπιτροπεῦσαι, ἢ ὁ ὑπάρχων ἀπηλλάγη.

31.) Ὁ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον συμπληρώσας ἔτος δύνатаι νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς ἐπιτροπείας ἐπαχθείσης αὐτῷ, ὁ δὲ συμπληρώσας τὸ ἑβδόμηκοστὸν δύνатаι καὶ νὰ παραιτηθῆ τῆς ἀποδεκτῆς γενομένης ἐπιτροπείας.

32.) Νόσημα χρόνιον εἶνε λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ

τῆς ἐπαχθείσης ἐπιτροπείας, ἐπελθὼν δὲ κατὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς εἶνε λόγος παραιτήσεως.

33.) Δύο ἐπιτροπεῖαι εἶνε λόγος ἀποχωρῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τρίτης, μία δὲ καὶ μόνη, ἀνατεθεῖσα εἰς σύζυγον ἢ πατέρα, εἶνε λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ δευτέρας.

34.) Πέντε γνησίων τέκνων πατὴρ ἀπαλλάττεται πάσης ἐπιτροπείας, πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου συγκαταλέγονται καὶ τὰ ἀποθανόντα τέκνα ἂν κατέλιπον τοιαῦτα.

35.) Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτροπείας ἀπόκτησις πέντε γνησίων τέκνων δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς λόγος παραιτήσεως τῆς ἐπιτροπείας, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

36.) Ἄν ὁ προτεινόμενος ἐπίτροπος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου παρευρεθῆ εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἀμέσως τοὺς πρὸς ἀπαλλαγὴν λόγους, περὶ ὧν, χρείας καλούσης, ἀποφασίζει ἢ Δημογεροντία. Οἱ τοιοῦτοι λόγοι προτεινόμενοι βραδύτερον, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

37.) Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτησὶν δι' ἀναφορᾶς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Δημογεροντία ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀφ' ἧς τῷ ἐπίδοθῆ ἢ τοῦ διορισμοῦ του ἀπόφασις· ἢ προθεσμίᾳ αὕτη ἐκτείνεται, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν τριῶν ὥρῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐδρεύει ἡ Δημογεροντία, μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ διορι-

σθέντος. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα τοιαύτη πρότασις καθίσταται ἀπαράδεκτος.

38.) Ἐὰν γείνη δεκτὴ ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτησις αὐτοῦ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς βῆρος τοῦ ἀνυλίκου.

39.) Οἱ ἐκ τελευταίας βουλήσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου, εἰς τὴν ἐπιτροπείαν καλούμενοι, ὀφείλουσι νὰ υποβίλωσιν εἰς τὴν Δημογεροντίαν τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτησίαν, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' οὗ λάβωσι γνώσιν ὅτι ἐκλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 37 καὶ 38 ὄρισμένα.

40.) Ἡ μῆτις καὶ ἡ μάμη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ἰδίων αὐτῶν κατιόντων, δύνανται δὲ καὶ νὰ παραιτηθῶσιν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τίνα τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερομένων λόγων ἀπαλλαγῆς.

41.) Ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας παραίτησις ζητεῖται κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

ΤΜΗΜΑ Θ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνικανότητος καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς παύσεως τῶν ἐπιτρόπων.

42.) Ἐπίτροποι δὲν δύνανται νὰ ἦναι α) οἱ ἀνυλικοί· β) οἱ δικαστικῶς ἀπηγορευμένοι, καὶ ὑπὸ δικαστικὸν ἀντιλήπτορα διατελοῦντες· γ) οἱ πτωχεύσαντες καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες, ἐκτὸς πτωχευσάσης γυναικὸς ὡς πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῆς κατιόντας· δ) αἱ γυναῖκες ἐκτὸς τῆς μητρὸς, κ τὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 5—8 ἀκριβέστερον ὄρισμένα καὶ

πάσης άλλης άνιούσης μη διατελούσης έν νέφ γάμω· έ) οί δικαζόμενοι μετά του άνηλικου περι της προσωπικής αύτου καταστάσεως, ή περι ούσιώδους μέρους της περιουσίας αύτου, ή ών οί άνιόντες, οί κατιόντες, ό σύζυγος, έχουσι τοιαύτας δίκας μετά του άνηλικου· στ') οί καταδικασθέντες εις ποινήν κακουργήματος ή πλημμελήματος· ζ.) οί όμολογουμένως κακής διαγωγής· η.) οί έπιτροπείας τινος ώς σφετεριστά αποβληθέντες.

43.) Έάν τις τών άνωτέρω λόγων ύπάρξη μετά την έναρξιν της έπιτροπείας, ό έπίτροπος παύεται αύτης. Ώσαύτως παύονται και οί κατά την διαχείρισιν άνεπιτίθειοι ή σφετεριστά αναφανέντες.

44.) Η παύσις του έπιτρόπου κατά μέν τας περιπτώσεις β', γ', ε' και η'. του άρθρου 42 έπέρχεται αυτοδικαίως, κατά πάσας δέ τας λοιπές απαγγέλλεται παρά της Δημογεροντίας επί τή αίτήσει του παρεπιτρόπου, ή συγγενών του άνηλικου μέχρι τετάρτου βαθμού περιλαμβανομένου και αύτου, ή του Εισαγγελέως, προηγηθείσης γνωμοδοτήσεως του συγγενικού συμβουλίου. Κατά την περι παύσεως δικαστικήν συζήτησιν κλητεύεται ό έπίτροπος προσέτι και ό παρεπίτροπος, άν δέν ύπέβαλε την περι παύσεως αίτησιν.

45.) Οί προκαλέσαντες την συγκάλεισιν του συγγενικού συμβουλίου συγγενείς δύνανται νά παρεμβώσιν εις την περι παύσεως δίκην.

ΤΜΗΜΑ Ι΄.

Περί άνατροφής άνηλικών.

46.) Η έπιμέλεια της άνατροφής του ύπό έπιτρο-

πείαν ἀνηλικίου ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὴν μητέρα, ἐκτὸς ἂν ὑπάγεται αὕτη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', στ', ζ', καὶ η'. τοῦ ἄρθρου 42, ἐν δὲ τῇ πεπιπτώσει τοῦ ἐδαφ. ε'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐὰν τὰς ἐν αὐτῷ δίκας ἔχη αὐτὴ ἡμίτηρ ἢ ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἢ τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐπαύθη τῆς τοῦ τέκνου ἐπιτροπείας ὡς σφετεριστῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην διατηρεῖ ἡ μήτηρ καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ἐκτὸς ἂν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ἀναθέσῃ αὐτὴν εἰς ἄλλον.

47.) * Ἄν ὁ ἀποθνήσκων γονεὺς δὲν ὤρισε διὰ τελευταίας αὐτοῦ βουλήσεως παρὰ τίνι θέλει ἀνατρέφῃσθαι τὸ ἀνηλικίον αὐτοῦ τέκνον, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὀρίζει τὸ πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλικίου καταλληλότερον πρόσωπον. Τοῦ δικαίωματος τοῦ διορίζειν τὸν ἀνατροφέα στερεῖται ἡ μήτηρ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται αὕτη κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἦναι ἀνατροφεύς.

48.) Ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ὀρισθὲν πρόσωπον ἦναι ἐκ τῶν ἀνιόντων τοῦ ἀνηλικίου, τὸ περὶ τούτου βούλευμα δὲν χρήζει δικαστικῆς ἐπικυρώσεως.

49.) Ὁ ἀναδεξάμενος τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλικίου δύναται ἔνεκα σπουδαίων λόγων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ Δημογεροντίαν αἴτησιν, ἵνα ἐπιβάλλῃ οὗτος εἰς τὸν ἀνηλικίον περιορισμὸν μέχρι τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὀριζομένου ῥητῶς καὶ τοῦ τόπου τοῦ περιορισμοῦ.

Ἡ Δημογεροντία πρὶν ἢ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτου διάταξιν, ἀκροᾶται τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ ἀνηλικίου, ἢ ἄλλων ἀρμοδίων προσώπων.

30.) Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ παρεπίτροπος, ἂν δὲν ἀνετέθη εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀνατροφή τοῦ ἀνηλίκου, καὶ οἱ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτοῦ, ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθικόντων τοῦ ἀνατροφέως, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ ἀνηλίκου καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

31.) Ὁ ἐπίτροπος παρίστησι τὸν ἀνήλικον κατὰ πᾶσαν νομικὴν προᾶξιν, ἀφορῶσαν τὴν προσωπικὴν κατάστασιν ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, διοικῶν δὲ τὴν περιουσίαν ὡς ἐπιμελῆς οἰκογενειάρχης, εἶνε ὑπεύθυνος ἕνεκα πάσης ἐκ ῥαθυμίας ἐπενεχθείσης εἰς τὸν ἀνήλικον ζημίας, ἀπαλλάττεται δὲ τῆς ἐξ ἐλάσσονος ῥαθυμίας εὐθύνης, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι κατέβαλεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀνηλίκου οἷαν συνήθως εἰς τὰς ἰδίας καταβάλλει ἐπιμέλειαν.

32.) Ἐὰν ὁ ἐπίτροπος δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἀνιόντων, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ ἀσφάλειαν, καθόσον δὲν ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου διὰ βουλεύματος ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τῆς δημογεροντίας.

Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὸ ποσὸν, δι' ὃ πρέπει νὰ δοθῇ ἀσφάλεια.

Ἐὰν ὁ ἐπίτροπος δὲν προτιμᾷ ἄλλον τρόπον ἀσφαλείας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὀρίζει ἐπὶ τίνων ἀκινήτων τοῦ ἐπιτρόπου εἶνε ἐγγραπτεῖα ἢ νόμιμος ὑποθήκη, ἐν ἐλλείψει δὲ ἀκινήτων ἰκανῶν γίνεται ἀντικατάστασις τοῦ ἐπιτρόπου.

Περὶ τούτων πάντων ἀποφαίνεται ἐν τῇ πρώτῃ διασκέσει τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

§ 33.) Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται διαρκούσης τῆς ἐπιτροπείας, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τὴν ἀσφάλειαν, ἢ ἀπυλλάγη, ἢ δύναται ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀσφαλείας ἣν ἔδωκε.

Ὡσαύτως δύναται τὸ συγγενικὸν συμβούλιον νὰ ἐπεκτείνῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης, τὴν γενομένην πρὸς ἀσφάλειαν, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διαγραφὴν.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ βούλευμα τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου χρῆζει δικαστικῆς ἐπικυρώσεως.

§ 34.) Ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει ὡς τάχιστα νὰ προκαλέσῃ ἀβαιρέσιν τῶν τυχόν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ παρέδρου ἐπιτεθειμένων σφραγίδων καὶ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀνυλίκου, ἐπιπενοῦσία τοῦ παρεπιτρόπου.

§ 35.) Ὁ συντάττων τὴν ἀπογραφὴν ὀφείλει ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 50—500 γρ. νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐπίτροπον, ἐὰν ἔχη ἀπαίτησιν τινα κατὰ τοῦ ἀνυλίκου, καὶ ν' ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν τε ἐρώτησιν καὶ τὴν ἀπάντησιν. Ὁ ἐπίτροπος ἐὰν, ἐρωτηθεὶς, ἀποσιωπήσῃ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς τὴν ὑπάρχουσαν καὶ γνωστὴν εἰς αὐτὸν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου, ἀπόλλυσιν αὐτὴν, ἐὰν δὲ, γινώσκων ἑαυτὸν ὀφειλέτην τοῦ ἀνυλίκου, δὲν δηλώσῃ τοῦτο δύναται νὰ παύσῃ τῆς ἐπιτροπείας.

§ 36.) Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς, ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου τὰ κινητὰ τοῦ ἀνυλίκου ὅσων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέ-

τρεψε τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 335—340 τῆς Πολ. δικονομίας ὠρισμένας διατυπώσεις, ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ παρῆδρου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου.

§ 37.) Ἐὰν ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνιλικίου ὑπάρχη ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν κατάστημα ἐκποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου, ὃν τρόπον ὀρίσει καὶ καθ' ἃς ἐγκρίνει ἀσφαλείας τὸ συγγενικὸν συμβούλιον. Ἀλλὰ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν εἰρημνέων καταστημάτων ἐπὶ προφανεῖ τοῦ ἀνιλικίου ὠφελείᾳ. Τὸ περὶ τούτου βούλευμα δεῖται τῆς κερύσεως τοῦ δικαστηρίου.

§ 38.) Κατὰ τὴν ἐναρξιν πάσης ἐπιτροπείας τὸ συγγενικὸν συμβούλιον κανονίζει ἀναλόγως τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνιλικίου τόποσόν τῆς ἀναγκαίας ἐπισηίας δαπάνης πρὸς τε συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν καὶ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἡ αὐτὴ πράξις ὀρίζει ῥητῶς ἐὰν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπίτροπον νὰ παρᾶσχη ἀμοιβὴν καὶ πόσῃν εἰς βοήθον ὃν τυχὸν προσλαμβάνει.

§ 39.) Ἀφαιρουμένης τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὀριζομένης δαπάνης, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὴν ποσότητα, ἀφ' ἧς ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνιλικίου ἀνίκοιντα χρήματα. Ἐὰν δὲ ὁ ἐπίτροπος δὲν πράξῃ τοῦτο τὸ πολὺ ἐντὸς β. μινῶν, ἀφ' ἧς παρέλαβεν αὐτὰ, ὀφείλει τόκους ἔνεκα τῆς εἰρημνένης ποσότητος. Ἀλλ' ὅταν τὸ ποσόν, ὅπερ πρόει νὰ καταστῇ παραγωγὸν ὑπερβαίνει τὰς 5000 γροσίων ὀφείλει μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν

τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ τῆ συναινέσει τῆς Χριστιανικῆς δημογεροντίας νὰ ὀρίξη τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει δανείσει τὰ χρήματα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἀσφαλείας, νὰ προκαλέσῃ δημογοντιακὴν ἀπόφασιν προσδιορίζουσιν τὸ τε πρόσωπον, εἰς ὃ θέλουσι δοθῆ τὰ χρήματα, καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἀσφαλείας. Ὡσαύτως γνωμοδοτήσει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδεία τῆς δημογεροντίας δύναται ὁ ἐπίτροπος νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ τοῦ ἀνιλικῶν χρήματα ἀγοράζων κινητὰ ἢ ἀκίνητα.

60.) Ἄν ὁ ἐπίτροπος δὲν προκαλέσῃ τὸν παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος, ἀφ' ἧς ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνιλικῶν ἀνίκοντα χρήματα, καταβάλει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τόκον πάσης παρ' αὐτῷ ὑπαρχούσης ποσότητος.

61.) Ἐπίτροπος μὴδ' αὐτῆς τῆς μητρὸς ἐξαιρουμένης, δὲν δύναται νὰ δανεισθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνιλικῶν, οὐδὲ νὰ ἐκποιήσῃ τὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ ἐμπράγματα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, οὐδὲ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλους τοιαῦτα ἐπ' ἄλλοτριῶν κτημάτων δικαιώματα, ἀνίκοντα εἰς τὸν ἀνιλικῶν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆ γνωμοδοτήσει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὴν ἀδειαν ταύτην χορηγεῖ τὸ δικαστήριον μόνον ἐπ' ἀφείκτω ἀνάγκῃ ἢ προφανεῖ ὀφελεία, κατὰ τὴν πρώτην δὲ περίπτωσιν, ἀφοῦ διὰ συνοπτικοῦ λ)σμοῦ, προσαχθέντος παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, ἀποδειχθῆ, ὅτι τὰ χρήματα, τὰ κινητὰ καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀνιλικῶν δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ ἐξοδα. Κατὰ πᾶσαν ὁμως περίπτωσιν νὸ συγγενικὸν συμ-

βούλιον ὀρίζει τὰ κατὰ προτίμησιν ἐκποιυτέα ἢ ὑποθηκευτέα ἀκίνητα καὶ τοὺς κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶ ὠφελίμους ὄρους

62.) Ἡ πώλησις γίνεται διὰ πλειστηριασμοῦ παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 335—340 τῆς Πολ. Δικονομίας· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ συγχωρήσῃ καὶ τὴν ἄνευ πλειστηριασμοῦ πώλησιν, ἐὰν ἔνεκα τῆς μικρᾶς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἢ ἄλλων σπουδαίων λόγων, πεισθῆ ὅτι συμφέρει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήλικον.

63.) Τὰ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηλίκων ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 ὠρισμένα δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἀναγκαστικῶς, ἢ διατάσσεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἰτησιν ἑτέρου συγκυρίου.

64.) Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ παρεπίτροπος δὲν δύνανται, οὔτε ἐπὶ ἐκουσίας, οὔτε ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, ν' ἀγοράζωσι κινητὰ ἢ ἀκίνητα τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπέϊαν αὐτῶν ἀνηλίκου, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος τοῦ πωλουμένου κτήματος.

65.) Ὁ ἐπίτροπος δύναται νὰ ἐκμισθώσῃ ἐκ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνηλίκου, τὰ μὲν ἀστικά τὸ πολὺ ἐν ἔτος, τὰ δὲ ἀγροτικά τὸ πολὺ ἐπὶ διετίαν, ἄνευ δικαστικῆς ἀδείας. Ἐπὶ μακροτέρας ὅμως ἐκμισθώσεως, ἀπαιτεῖται ἀδεια τῆς δημογεροντίας προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐκμισθωθῶσιν εἰς τὸν ἐπίτροπον διὰ τοῦ παρεπιτρόπου τὰ εἰρημένα ἀκίνητα. Κατ' οὐδεμίαν ὅμως περίπτωσιν δύναται ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ συνομολο-

γηθῆ χρόνος ἐκμίσθωσης ὑπερβαίνων τὸν τῆς ἀνηλικότητος.

65.) Οἱ ὀριτικοὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιμόρτου καλλιεργείας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων.

67.) Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ παρεπίτροπος δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ δι' ἐκχώρησεως ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτροпеίαν αὐτῶν διατελοῦντος ἢ διατελέσαντος, προὔπαρχούσης τῆς ἐνηλικότητος. Ἡ παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν τε ἀκυρότητα τῆς ἐκχώρησεως καὶ χρηματικὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ποινὴν γροσίων ἑκατὸν μέχρι δισχιλίων.

68.) Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτίσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τῆς δημογεροντίας, νὰ δεχθῆ ἢ ἀποπονήθῃ κληρονομίαν, περιληθοῦσαν εἰς τὸν ἀνύλικον, ἢ δὲ ἀποδοχὴ γίνεται ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς.

69.) Τὴν πρὸς τὸν ἀνύλικον δωρεάν, ἢ κληροδοσίαν, εἰς τὴν συνεπάγεται ὑποχρεώσεις, ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ δεχθῆ ἄνευ γνωμοδοτίσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου· οὐδεμίαν δωρεάν ἢ κληροδοσίαν δύναται ν' ἀποποιηθῆ ἄνευ τῆς ἀδείας ταύτης.

70.) Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἐκτὸς ἂν ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, νὰ κινήσῃ πραγματικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκινήτου, ἢ προσωπικὴν περὶ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ 500 γρόσια, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς συναίνεσεως τῆς δημογεροντίας. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται

νά παραιτηθῆ τῆς περὶ τοιούτων ἀγωγῶν δίκης ἄνευ τῆς εἰρημένης ἀδείας.

71.) Ἐπίσης ἀδεια τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἵνα προκαλέσῃ ὁ ἐπίτροπος διανομὴν περιουσίας κοινῆς μεταξὺ τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἄλλων. Ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 111—115 τῆς εἰδικῆς καὶ 183—188 τῆς Πολ. Δικονομίας ὠρισμένα.

72.) Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ συμβιβάζεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου οὐδὲ νὰ συναιῆ εἰς ἀγωγὴν, ἢ εἰς ἀπόφασιν ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ὁ συμβιβασμὸς, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίνει τὰ 500 γρόσια δὲν ἰσχύει, πρὶν ἢ ἐπικυρωθῆ παρὰ τῆς Δημογεροντίας.

73.) Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὠρισμένα, ἰσχύει ὡς πρᾶξις ἐνηλίκου.

74.) Ὁ ἐπίτροπος ἀναλαμβάνει τὰ τῆς ἐπιτροπείας, τῆς μὲν δοτῆς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῆ εἰς αὐτὸν ἢ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἀπόφασις, πάσης δ' ἄλλης, ἀφ' ἧς λάβῃ γνῶσιν, ὅτι ἐκλήθη εἰς αὐτὴν. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ ἐπίτροπος, ἐὰν προτείνῃ λόγον ἀπαλλαγῆς. Ἐὰν ὅμως ἐπιμένῃ ἀρνούμενος ν' ἀναλάβῃ τὰ τῆς ἐπιτροπείας διαρκούσης τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς δίκης, ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ διορίζει προσωρινὸν ἐπίτροπον. Ἐὰν ἢ τῆς ἀπαλλαγῆς αἰτήσεις γενῆ δεκτὴ, ὁ ἀπαλλαγείς οὐδὲ ὅπως εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως. Ἐὰν δὲ ἀπορριφθῆ, ἐνέχεται καὶ διὰ τὴν τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διοίκησιν.

ΤΜΗΜΑ ΙΒ΄.

Περὶ λογοδοσίας τοῦ ἐπιτρόπου.

73.) Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει λόγον τῆς ὅλης αὐτοῦ διοικήσεως μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ἔξοδα βαρύνουσι μὲν τὸν ἐπιτροπευθέντα, προκαταβάλλονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου.

76.) Πᾶς ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται πρὸς τούτοις, καὶ διαρκούσης τῆς ἐπιτροπείας, νὰ δίδῃ ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου λόγον τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως, ἥς νὰ λαμβάνῃ γνώσιν καὶ ἡ δημογεροντία, ἄλλως ὁ παρεπίτροπος, ὀφείλει νὰ προκαλῆ αὐτὴν διὰ τῆς δημογεροντίας. Τὰ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἔγγραφα γράφονται ἐπὶ ἀσήμιον χάρτου.

77.) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιτρόπου εἶνε ἄμισθος, ἀλλ' ἡ Δημογεροντία δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις τῇ αἰτίσει αὐτοῦ, νὰ ὀρίξῃ ἀμοιβὴν ἀναλόγως τῆς περιουσίας τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς καταβαλλομένων κόπων, τῇ συγκαταθέσει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

78.) Πᾶσα νομικὴ πράξις μεταξὺ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀνηλίκου, γενομένου ἐνηλίκου, ὑποχρεοῦσα τοῦτον ὅπως δῦποτε, ἢ ἐλαττοῦσα τὰς πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ἐγγυήσεις, λογίζεται ἄκυρος ἂν δὲν ἀποδεικνύεται ἐγγράφως, ὅτι δέκα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πράξεως ταύτης ἡμέρας ἐγένετο ἔγγραφος λεπτομερῆς λογοδοσία τῆς ὅλης διαχειρίσεως καὶ παράδοσις τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

79.) Ἄφ' ἥς ἡμέρας περαιωθῆ ἡ λογοδοσία,

τὸ πρὸς τὸν ἐπιτροπευθέντᾳ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ὀφειλόμενον ποσὸν φέρει νόμιμον τόκον.

§ 80.) Πᾶσα ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς ἐπιτροπείας προκύπτουσα, παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικότητος, ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνηλίκου. Ἡ παραγραφή αὕτη δὲν ἐκτείνεται εἰς τὸ ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἐκκαθαρισθὲν ὑπόλοιπον.

§ 1.) Ἡ ἐπιτροπεία εἶνε ὑπηρεσία προσωπικῆ· εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπιτρόπου μὴ μεταβαίνουσα· διατελοῦσιν ὅμως οὔτοι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρ' αὐτῶν κληρονομηθέντος· ἄρρενες δὲ καὶ ἐνήλικοι ὄντες ὀφείλουσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἤδη ἀρξαμένας πράξεις τῆς διαχειρίσεως, μέχρις οὗ ἕτερος ἐπίτροπος ἀναλάβῃ αὐτήν.

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων.

§ 2.) Περὶ τῆς ἐπιτροπείας φυσικῶν τέκνων ἀναγνωρισθέντων ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, ἕως 10.

§ 3.) Εἰς ἀνήλικον φυσικὸν τέκνον μὴ ἀνεγνωρισμένον, ἢ ἀναγνωρισθὲν μὲν, μὴ ἔχον δὲ ἐπίτροπον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, διορίζει ἐπίτροπον ἢ Δημογεροντία.

§ 4.) Κατὰ πᾶσαν ἐπιτροπείαν φυσικῶν τέκνων διορίζεται παρὰ τῆς Δημογεροντίας παρεπίτροπος, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα διαγράφονται ἐν τῷ στ' τμήματι τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

§ 5.) Τὰ ἐν τοῖς τμήμασι Η' . Θ' . τοῦ παρόντος

κεφαλαίου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων. Συγγενικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων δὲν ὑπάρχει. Καθ' ἧς δὲ περιπτώσεις ἐπὶ νομίμων τέκνων ἀπαιτεῖται ἢ ἀπόφασις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἀναπληροῖ αὐτὸ ἡ Δημογεροντία.

86.) Τὴν ἀνατροφὴν φυσικῶν τέκνων ἀνατίθουσιν ἢ Δημογεροντία ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτὸν, ἢ εἰς ἄλλον, ὃν ἠθέληεν ἐγκρίνει.

87.) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 53—57 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ φυσικῶν τέκνων.

88.) Ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 58 διατυπώσεις τὰ κινητὰ τοῦ ἀνηλικίου τῶν ὁποίων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέτρεψεν ἡ Δημογεροντία. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν ἄρθροις 59 καὶ 60 ὠρισμένα.

89.) Ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλικίου ἀναγκαΐας δαπάνης, αἱ πωλίσεις, αἱ ἐκμισθώσεις, καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν κτημάτων αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 61—63.

90.) Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται ἀνευ ἀδείας τῆς Δημογεροντίας νὰ δεχθῆ ἢ ν' ἀποποιηθῆ κληρονομίαν περιελθοῦσαν εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ δὲ ἀποδοχὴ δὲν γίνεται ἄλλως ἢ ἐπ' ὄφελείᾳ ἀπογραφῆς.

91.) Ἄνευ ἀδείας τῆς Δημογεροντίας ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ δεχθῆ δωρεάν, ἢ κληροδοσίαν ἐὰν συνελθῶνται ὑποχρεώσεις, ἢ ν' ἀποποιηθῆ δωρεάν ἢ κληροδοσίαν νὰ προκαλέσῃ διανομὴν περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ νὰ συμβιβασθῆ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ περὶ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰ τριακόσια γρόσια.

92.) Τὰ ἄρθρα 76—84 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς

τὴν ἐπιτροπείαν τῶν φυσικῶν τέκνων, ἢ δ' ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἐπίτροπον ἔτησία λογοδοσία γίνεται ἐνώπιον τῆς δημογεροντίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ χειραφείας καὶ κηδεμονίας.

93.) Ὁ γάμος συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν χειραφείαν.

94.) Ὁ ἀνύλικος ὁ συμπληρώσας τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας δύναται νὰ χειραφετηθῆ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ ἐὰν διατελῆ ὑπὸ ἐπιτροπείαν, παρὰ τῆς μητρὸς, λαμβανούσης ἐπὶ τούτῳ τὴν συναίνεσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἡ χειραφεία τελεῖται διὰ ἰδηλώσεως τοῦ χειραφετοῦντος, γινομένης παρὰ τῆς δημογεροντίας ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

95.) Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ χειραφετήσῃ τὸν ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελοῦντα καὶ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας ὀρφανὸν μητρὸς ἀνύλικον, ἐὰν κρίνῃ αὐτὸν χειραφείας ἄξιον. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ χειραφεία γίνεται διὰ τοῦ βουλευμάτος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

96.) Ἡ δημογεροντία ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον κατ' αἰτήσεις τοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου, πρὸς διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ χειραφείας. Δύναται δὲ ἡ δημογεροντία καὶ κατ' αἰτήσεις τοῦ ἀνηλίκου νὰ συγκαλέσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

97.) Ὁ χειραφετηθεὶς ἀνήλικος διατελεῖ ὑπὸ

κνδεμονίαν, ήτις πρό πάντων άνήκει αὐτοδικαίως εἰς τόν πατέρα· περι δὲ τῶν λοιπῶν εἰς τήν κνδεμονίαν αὐτοῦ καλουμένων προσώπων, τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς, τῆς παραιτήσεως, τῆς άνικανότητος, καὶ τῆς παύσεως ἀπό τῆς κνδεμονίας ἐφαρμόζονται αἱ περι ἐπιτροπείας διατάξεις ἐκτός τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9 καὶ 10 ὠρισμένων. Ἀνήλικος δὲ γυνή, ὄρφανή πατρός, διατελεῖ ὑπό τήν κνδεμονίαν τοῦ συζύγου.

98.) Ὁ τῆς ἐπιτροπείας λογαριασμός δίδεται πρός τόν χειράφετον· ἀλλ' ἵνα ἐγκρίνη ὁ χειράφετος τόν λογαριασμόν τοῦ ἐπιτρόπου, ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ κνδεμόνου. Ἐὰν δὲ οὗτος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλικου, ἡ δημογεροντία διορίζει, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, εἰδικόν κνδεμόνα, ἵνα ἐφορεύσῃ κατὰ τήν λογοδοσίαν. Ὡσαύτως διορίζεται εἰδικός κνδεμών, ὁσάκις τὰ συμφέροντα τοῦ χειραφέτου συγκρούονται πρός τὰ τοῦ κνδεμόνου.

99.) Ὁ χειράφετος δύναται νὰ ἐκμισθῶσῃ τὰ μὲν ἀστικά αὐτοῦ ἀκίνητα ἐπὶ τριετίαν τὸ πολὺ ἢ νὰ δίδῃ αὐτὰ εἰς ἐπίμορτον καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἄρθρον 69 καὶ νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ ἐξοφλήσει τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας αὐτοῦ κινιτικῆς καὶ ἀκινήτου. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐπιχειρῇ ὡς διαχειριστικῆς πᾶσαν πρᾶξιν πρός συντήρησιν ἢ βελτίωσιν αὐτῆς, αἱ δὲ διὰ τῶν πρᾶξεων τούτων συμφωνηθεῖσαι ὑποχρεώσεις περιστέλλονται, ἐὰν ὧσιν ὑπέρμετροι, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀνιόντων, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ὁ μετὰ τοῦ χειραφέτου συναλλαχθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τήν διάλυσιν τῆς συμβάσεως ἐπανερχομένων τῶν πραγμάτων

εις τὴν πρὸ τῆς συμβάσεως κατάστασιν, ἂν τοῦτο ἦ ἐφικτόν.

100.) Ὁ χειράφητος δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἐπὶ δικαστηρίων, οὔτε ὡς ἐνάγων οὔτε ὡς ἐναγόμενος ἐπὶ διαφορῶν μὴ ἀναγομένων εἰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, οὔτε νὰ δεχθῇ χρηματικὰ κεφάλαια ὀφειλόμενα αὐτῷ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ, ὅστις φροντίζει περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ χειραφῆτου ἀσφαλοῦς καὶ ἐπωφελοῦς διαθέσεως τῶν ληψθέντων. Ἡ αὐτὴ συναινέσις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ μεινάντων χρημάτων. Ὁ χειράφητος δὲν δύναται νὰ δεχθῇ κληρονομίαν ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ κηδεμόνος, πάντοτε δὲ ἐπ' ὀφελείᾳ ἀπογραφῆς.

101.) Ὁ χειράφητος δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ οὔτε νὰ ἐκποιήσῃ μετοχὰς ἐταιριῶν, δημόσια χρεώγραφα ἢ ἄλλα τοιαύτης φύσεως ὀμόλογα, ἢ τὰ ἀκίνητα αὐτοῦ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ ἐμπράγματα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, οὔτε νὰ μεταβιβάσῃ τοιαῦτα εἰς ἄλλους ἐπ' ἄλλοτρίων κτημάτων δικαιώματα αὐτοῦ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ κηδεμόνος καὶ τῶν διατυπώσεων, ὅσας ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπὶ μὴ χειραφῆτου ἀνηλίκου.

102.) Ἐκτὸς τῆς ἐκ γάμου χειραφῆσις, πᾶς ἄλλος χειράφητος, οὔτινος αἱ ὑποχρεώσεις περισταλῶσι, δύναται νὰ στερηθῇ τῆς χειραφῆσις διὰ πράξεως ταῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἢ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 97 καὶ 98 διαγεγραμμένας διατυπώσεις.

103.) Ἄμα ἡ χειραφῆσις ἀνακληθῇ ὁ ἀνήλικος ὑποβάλλεται αὐθις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ

πατρός, ἢ ἐπιτρόπου, παρατεινομένην μέχρι τῆς ἐνυλικότητος αὐτοῦ, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 96 περιπτώσεως. Ἡ τῆς χειραφθεσίας ἀνάκλησις σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ χειραφθεσίας πράξεως.

102.) Χειράφθετος, ἐμπορίαν μετερχόμενος, λογιζεται ἐνυλικός ὡς πρὸς τὰς πράξεις, ὅσαι τὴν ἐμπορίαν ταύτην ἀφορῶσι.

103. Αἱ παρὰ τοῦ χειραφέτου, συναινέσει τοῦ κηδεμόνος, κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁρισμένα, ἐνεργούμεναι πράξεις ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχὴν ὡσανεὶ ἐγένοντο παρ' ἐνυλικόν.

106.) Καθ' ἧς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ κηδεμόνος, ἐὰν οὗτος ἀποποιῆται αὐτὴν, ὁ ἀνυλικὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν δημογεροντίαν ἣτις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιχείρισιν τῆς πράξεως.

107.) Φυσικὸν τέκνον, συμπληρῶσαν τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, δύναται νὰ χειραφετηθῇ παρὰ τοῦ ἀναγνωρίσαντος αὐτὸ πατρός, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, παρὰ τῆς ἀναγνωρισίσεως αὐτοῦ μητρός. Ἡ χειραφθεσία αὐτοῦ τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 97 διατύπωσιν.

108.) Τὸ ὑπὸ ἐπιτροπιάν φυσικὸν τέκνον συμπληρῶσαν τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας, δύναται νὰ χειραφετήσῃ ὁ ἐπίτροπος ἀδείᾳ τῆς Δημογεροντίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΒ΄.

Περὶ ἀπαγορεύσεως καὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀπαγορεύσεως

109.) Ἐνεκα παραφροσύνης ἢ μανίας καὶ ἂν ὑπάρχωσι διαλείμματα ἐχεφροσύνης, καὶ ἔνεκα βλακειᾶς δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς δημογεροντίας τὴν ἀπαγόρευσιν οἱ συγγενεῖς, ὁ σύζυγος τοῦ νοσοῦντος, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς Δημογεροντίας.

110.) Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς περιεχούσης τὰ περιστατικά, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ μανία, ἡ παραφροσύνη, ἢ ἡ βλακεία, καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

111.) Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 23—26 ὠρισμένα. Ὁ σύζυγος τοῦ ἀπαγορευτέου, καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν, δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διὰ νὰ δώσωσι τὰς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀπαγορευτέου ἀναγκαίης πληροφορίας, δὲν παρευρίσκονται ὅμως κατὰ τὴν διάσκεψιν καὶ τὴν κἀρτην τῆς γνωμοδοτήσεως.

112.) Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρίῳ, διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρείας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ χρόνος καὶ

ὁ τόπος τῆς ἐξετάσεως, ἥτις γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος, τοῦ ἀπαγορευτέου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, εἴτε καί κατ' οἶκον ὑπὸ εἰσηγητοῦ, εἰάν ὁ ἀπαγορευτέος δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Δημογεροντίαν. Ἡ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

113.) Ἐὰν οἱ διάδοχοι δὲν ἐνεφινίσθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀρκεῖ ὅτι προσεκλήθησαν· ἀλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς πρέπει νὰ παρευρίσκηται πάντοτε.

114.) Ἡ δημογεροντία ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας νὰ διορίσῃ πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευτέου προσωρινὸν διαχειριστήν, ὅστις φροντίζει συνάμα καὶ περὶ αὐτοῦ.

115.) Ἐὰν ἡ πνευματικὴ νόσος δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη ἡ Δημογεροντία δύναται, ἀπορρίπτουσα τὴν περὶ ἀπαγορεύσεως αἴτησιν, νὰ διορίσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῷ ἔχοντι διαφορουμένας τὰς φρένας ἀντιλήπτορα, ἀνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου δὲν δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξαγάγῃ δίκην ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ συμβιβάζηται, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσεις, νὰ δανείζηται καὶ νὰ δέχεται κεφάλαια ἐπὶ ἐξοφλήσει. Τὸν διορισμὸν ἀντιλήπτορος δύνανται νὰ προκαλέσωσι καὶ οἱ συγγενεῖς ὅσῳκι δὲν κρίνωσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπαγόρευσιν. Τὰ ἐξοδα τῆς δίκης δὲν καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν συγγενῶν, καὶ ἂν οὔτοι μὲν προεκάλεσαν τὴν ἀπαγόρευσιν, ἡ δὲ Δημογεροντία διώρισεν ἀντιλήπτορα.

116.) Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἡ διορισμοῦ ἀν-

τιλήπτορος ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεία τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῆ τελεσιδίκος, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς Δημογεροντίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας διαμένει ὁ ἀπαγορευθεὶς, ἢ ὁ εἰς ὃν ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, καὶ εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα τῆς περιφερείας τῆς αὐτῆς Δημογεροντίας, δημοσιεύεται δὲ διὰ μιᾶς ἐπιτοπίου ἐφημερίδος.

117.) Τελεσιδίκου καταστάσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, διορίζεται ἐπίτροπος καὶ παρεπίτροπος κατὰ τὸ ἄρθρον 14.

118.) Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἢ περὶ διηρητοῦ ἀντιλήπτορος ἀποφάσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως αὐτῆς καὶ πρὶν ἢ καταστῆ τελεσιδίκος· μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν ταύτην, πᾶσα πράξις γενομένη ὑπὸ τοῦ ἀπηγορευμένου ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἀντιλήπτορα ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένης συναινέσεως τούτου εἶνε ἄκυρος.

119.) Αἱ πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως γινόμεναι πράξεις δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυροι, εἰάν, ὅτε ἐγένοντο, ἡ αἰτία τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπῆρχεν ὁμολογούμενως γνωστή. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν ὁ μετὰ τοῦ ἀπηγορευμένου συναλλαχθεὶς ἐγίνωσκεν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαγορεύσεως.

120.) Ἀποβιώσαντός τινος, αἱ παρ' αὐτοῦ γινόμεναι ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις τότε μόνον δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ λόγῳ φρενοβλαβείας, ὅτε ἡ ἀπαγόρευσις ἀπιγγέλθη ἢ προσκλήθη πρὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ ἢ ὅτε ὁ ἀποβιώσας ἐπεχείρησε τὰς πράξεις θεραπευόμενος ἐν τῷ φρε-

νοκομείω. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπόδειξις τῆς φρενοβλαβείας προκύπτει ἐξ αὐτῆς τῆς προσβαλλομένης πράξεως, συγχωρεῖται πάντοτε ἡ προσβολὴ αὐτῆ.

121.) Ὁ ἀνὴρ ὁ μὴ κεχωρισμένος ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης, εἶνε νόμιμος ἐπίτροπος τῆς ἀπαγορευθείσης συζύγου του.

122.) Ἡ γυνὴ δύναται νὰ διορισθῆ ἐπίτροπος τοῦ ἀπαγορευθέντος συζύγου αὐτῆς.

123.) Οὐδεὶς πλὴν συζύγων, ἀνιόντων καὶ κατιόντων ὑποχρεοῦται νὰ εἶνε ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη ἐπίτροπος ἀπηγορευμένου· μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τούτου δύναται ὁ ἐπίτροπος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του.

124.) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ περὶ ἐπιτροπείας τῶν ἀνηλίκων ὥρισμένα.

125.) Τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀπηγορευμένου γίνεται κυρίως χρῆσις πρὸς παραμυθίαν καὶ ταχεῖαν αὐτοῦ θεραπείαν.

126.) Ἐὰν πρόκηται νὰ νυμφευθῆ τέκνον, ἢ προῖξ, ἢ τὸ πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον ποσὸν, λαμβάνεται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου γονέως κατ' ἀπόφασιν τῆς δημογεροντίας, μετὰ προηγουμένην γνώμοδοτήσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀκουσθέντος τοῦ παρὰ τῇ δημογεροντίᾳ εἰσαγγελέως.

127.) Ἡ ἀπαγόρευσις ἅμα ἐκλείψωσι τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἷτια, αἴρεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροισι 107—112 διαδικασίαν· ὁ δ' ἀπηγορευμένος ἀσκεῖ τ' ἀστικά αὐτοῦ δικαιώματα μετὰ τὴν περὶ ἄρσεως ἀπόφασιν.

128.) Οἱ ὅρισμοὶ τῶν ἄρθρων 116, 117, 121,

122, 123, 124, 126, ισχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς νομίμου ἀπαγορεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος ἀδώτου

129.) Εἰς τὸν ἄσωτον διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἀντιλήπτωρ, ἄνευ τῆς συναινέσεως δὲ αὐτοῦ δὲν δύναται ὁ ἄσωτος νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ συμβιβάζεται, νὰ δανείζηται, νὰ δέχηται κεφάλαια, νὰ δίδῃ ἐξόφλησιν καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσεις.

130.) Ὁ περιορισμὸς οὗτος προκαλεῖται παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ αἰτήσωσι τὴν ἀπαγόρευσιν. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις συζητεῖται καὶ δικάζεται ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως, ἡ δὲ ἄρσις τοῦ περιορισμοῦ γίνεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις. (*)

Ἐψηφίσθη τὴν 5 Ἰουνίου 1881 καὶ ἐκηρύχθη ἐκτελεστὸς τὴν 24 Ἰουνίου 1881 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 801]957 Διατάγματος

(*) Ἄρθρ. 8. Εἰσαγ. Νόμου. Τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον κληρόνομα τῶν Δημογεροντικῶν Πρωτοδικείων ἢ Δημογεροντικῶν ἀστυνοῦσι τοῦ λοιποῦ τὰ τακτικά δικαστήρια.

Τὰ κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον κληρόνομα τῶν Δημάρχων, Δημάρχικῶν Παρέδρων ἢ Δημοτικῶν Συμβούλων ὡς προϊδρῶν τῶν Συγγενικῶν Συμβουλίῶν ἀνατίθενται εἰς τὰς ἀρμοδίους Εἰρηνοδίκας.

